

Ca-Nostra

EPOCA SEGONA
ANY V : NÚM. 40

REVISTA D'INCA QUINCENAL
DIA 16 de Juny 1923

Redacció i Administració
Murta, 5.-Inca.

TITOLS DE CARRERS

Una gazeta del setmanari «Ecos» ens posa a cap de ploma l'idea que fa estona tenim concebuda sobre els noms dels carrers d'Inca. Perque, nosaltres, també, venguèrem a orientar l'opinió, és a dir, fa un quart de segle que dins la nostra modèstia procuràm fer criteri, i no falten aduldors que divem el tenim recte i sà.

Diu «Ecos», en el darrer número, que se poria posar el nom de «Ramon Cajal» a la plaça de bestia. Es cert que l'Ajuntament té acordat posar el nom d'aquest sabi biòleg a un carrer; però, nosaltres, entenem que deu ser un carrer relativament segundari i no nostra millor plaça, per la senzilla raó que En Cajal té un valor universal i nostres places i carrers principals deven guardar-se per noms de valor nostre, per glorificar figures mallorquines i inqueres o de coses nostres de molta significació patriòtica, que no mos ne falten.

Es va canviar el nom de Mallorca amb el del General Luque. No tenim res que dir que se glorificàs el General pels beneficis que puga haver portats a Inca, però sí que se suprimís el nom de *Mallorca*, que és el títol més mallorquí que se troba en els diccionaris. La mateixa Barcelona ens dóna exemple de la significació que té pels nostres germans de raça aquest gloriós títol de Mallorca, al posar-lo a un dels ca-

rrers principals de l'aixamplament. A Inca aquest nom el suprimeixen!

Per fer més llarg el carrer del Bisbe Llompart es va decantar el nom de «Pou d'En Morro» sens abans estudiar i escorcollar la significació d'aquest títol i valor d'aquest llinatge.

Els carrers que porten noms de llinatges no s'haurien de llevar ni sustituir per altres, com són els carrer de Serra, Dureta, Jover, Martí Metge, Corró, i altres. Com els nostres progenitors volgueren honrar aquets noms qualche valor patriòtic o moral devien tenir, que si els moderns no los coneixem, es deu a la nostra pobresa històrica per no sabre anar a girar vells pergamins. Avui el bon criteri està extarviat amb les lluernes de la vida moderna i no se vol donar importància als homos del passat. Qualsevol homo que ara fès la mitat de lo que significa la construcció de la més petita de les nostres iglèsies, no sols l'honorarien amb un carrer sinó que amb força de trompetaria li tributaríen pomposos homanages. Dels herois que axecaren les nostres quatre esglèsies, monuments grandiosos de la fè cristiana, fins i tot se ignora els noms i llinatges; i per poc que nos descuidem, els qui estimam l'Inca autèntica, nos decantaràn aquestes llosses dels antics llinatges que signen molts dels nostros carrers, que, com hem dit, per qualche cosa les hi posaren.

Entre els molts de títols que nos venen a

la memòria per anomenar els carrers nous, i qualcun de vell que no diu res, nosaltres, hi posaríem els noms de nostres fills il·lustres: carrer de la Venerable, Sagrera, Tomàs Malferit, Juan de la Verge i demés. Els noms de les nostres coses típiques: plaça dels dijovers, carrer dels dijous, dels fogarons; i així, tal com sona, que hi ha paraules que no tenen traducció possible: carrer de Mallorca, que hauríem de restituir: de Sants Abdòn i Senen i Santa Maria la Major. Noti, el lector, que els titulars de nostres esglésies tenen carrer menys la Parròquia.

No volem dir amb això que no poguem honorar, quand sia lògic, els homos que són honra de la nació espanyola, però molt més els que ho són de la nostra raça. Està bé que signem un carrer amb el nom de Ramón Cajal; però molt més amb els de Ramón Lull, Verdaguer, Costa i Llobera i Antoni Maura.

No hem d'esser excèntrics, i en tot i per tot inquers i mallorquins.

EN DANIEL.

ROSA DE MAIG FLORIDA...

Rosa de maig florida
que embaumes mon camí,
quí, de ta fresca joia,
despullarà el jardí?

Diu el desig: esfulla-la,
tot el perfum n' haurás;
la flor vol ser cullida,
l' amada és per l' abraç.

Mes, dins el pur silenci
de la claror morent,
una altra veu guanyava
mon ànima indolent:

Blanca il·lusió d' un dia,
puresa del record!
No hi ha cosa tan bella
com una bella mort.

Finí la rosa intacta
al cim del tany lleuger.
Odora-la una mica
i deixa-la al roser.

MIQUEL FERRÀ

Bolletí de L'HARPA D'INCA

A BINISALEM

La mitjana festa de Cincogema el nostre Orfeó va enar a Binisalem a donar un concert a la Sala de Ca-Nostra de la Congregació Mariana, essent rebut per Mossèn Llorenç Quintana i D. Ramón Morey i altres persones, que se destaxinen per la cultura i bona educació de la joventut d'aquella vila populosa.

Lo primer de tot els nostres cantaires anaren a visitar les Autoritats, cantant en llurs residències algunes cançons, essent obsequiats per les meteixes amb licors, pastes i tabac.

Vàries famílies acomodades tengueren a sopar els orfeonistes, tractant-los esplendidament.

Mes tart, davant un concurs que no baxaria de 700 persones amb l'Ajuntament, el clergue i tot el senyoriu de la població, l'Harpa cantà un escullit repertori que fonc escoltat amb religiositat i aplaudit amb entusiasme, veent-se obligat a repetir algunes tonades i altres polifonies que no estaven en progama.

Tots els membres de l'Orfeó quedaren ben agraïts dels Binisalemers pel cas que los feren i se despediren amb un comiat ben efusiu.

A SANTA MARGALIDA

L'Harpa va anar a Santa Margalida per pendre part en la festa religiosa que fan les filles de Maria, el darrer diumenge de Maig.

En distins autos els orfeonistes i alguns de la Junta partiren com a falcons, gaudint de l'esplèndida visió d'immensos sembrers de blats i ordis de vigorosa esponera, que, enguany, gràcies a Deu, l'anyada de grans serà grossa per tot.

El Director i alguns orfeonistes que són d'allà ja hi eren del dia abans, i ens esperaven amb Mossèn Juan Roig i Mossèn Miquel Riutort, principals factors d'aquesta

festa, que és una de les més grosses i solemnes que se fan en aquell poble agrícola.

En la Parròquia, que estava magníficament engalanada, l'Orfeó cantà la partitura de Santa Círcia de Cicognani, acompanyada per el soci protector Mossen Josep Aguiló, i algunes polifonies d'en Victòria.

Al capvespre a la funció del Mes de Maria l'Orfeó etzecutà, admirablement, la Salve del Mestre Danzi i altres motets religiosos.

Acabades les funcions religioses i la processó de les Filles, l'Harpa donà un concert ben vitenc i enlairat.

Hei assistiren les filles de Maria, vestides encara en la clàssica manta que portaven a la processó i el distintiu de congraganta. Allà el Rector del poble, el sacerdots, l'Ajuntament i tot lo mes selecte de la vila, quedant al carrer molta gent que no pogué entrar per falta de lloc.

L'Harpa se lluí ferm en el concert, cantant bona part del seu repertori i tenent que repetir varies composicions, fins que ten guèrem que tajar a l'etusiasme de cants i aplaudiments per ferse horabaxenc i hora de partir.

Hi ha que fer un gros elogi del poble de Santa Margalida pel cas que feren a tots els de l'Harpa. Comensant pel Batle, D. Juan March, les cases de senyors es disputaven els orfeonistes per menar-los-s'en a dinar, que per cert los tractaren a cos de rei.

Finalment, a la despedida els organitzadors mos feren un abundant refresc, canviant-se els nostros directors paraules de agraïment i comiat amb D. Pere A. Ferrà que sempre estigué amb noltres, amb Mn. Roig i Mn. Riutort, de qui guardarem grat recort per aquesta gloriosa diada.

Cronica d'Inca

Dia 1 de Juny.—Rebeta el primer número d'un setmanari que ha sortit a Inca titulat «Ecos», essent Director-proprietari D. Juli Sacristán.

Gustosos establím cambi amb el confrare nou, desitjant-li llarga vida i moltes prosperitats.

Dia 3.—En el camp de Futbol de la societat La Constància és fa una partida

ben afuada.

Agraïm al Sr. President la atenció d'enviar-nos un carnet d'entrada.

—A la iglésia de les Monjes Tancades és fa la tradicional festa del Corpus. Després de Matines i Laudes de les religioses, nostro Arciprest hei feu un sermó, i, seguidament, sortí la processó. L'Ajuntament hei estava representat pels regidors Srs. Truyol i Durán.

—Agraït el Capità General a la ciutat d'Inca per l'homenatge que tributà al soldat Dalmau, víctima del seu heroisme, ha concedit, espontaneament, que la banda del Regiment tocàs tots els dies festius an el passeig Inquer.

Avui ha comensat amb un programa ben escullit.

Dia 7 — Se fa la processó de Capdovata del Corpus, recorreguent els carrers i places de costum, que per cert enguany hei havia molta aflluència de dijovers. El bon Jesuset de l'alt r de la Sala portava la figa flor ben madurada, primícies del fruit de l'estiu. L'Ajuntament hei era representat pel Batle Sr. Morey i regidors senyors Durán i Buades. Una comissió de majors representaren els militars, ses bandes de música, de tambors i cornetes, feien els honors a la Custòdia, i seguia una companyia de soldats.

Dia 8. — Festivitat del Cor de Jesús. A les Monjes tancades comencen, expledidament, les coranthes a Ell dedicades.

— A la Parròquia, el vespre hei ha solemne funció amb Nostramo i sermó per Mossèn Miquel Llinàs i solemne consagració al Sagrat Cor de Jesús.

Dia 10 —La Creu Rotja de cavallers, celebra la festa de la bandereta. Ha posades tres taules o tendes petitòries. Les bandes del Regiment i la de la Creu Rotja han tocat a la plassa Major mentres comparces de senyoretas postulaven aficant banderetes i recullint donatius.

La colecta ha produït en net 1.055'20 pessetes.

— An el camp del Centre Instructiu se fa un partit de futbol dedicat al Magnífic Ajuntament, que presideix el joc amb els senyors Batle i Jutge. L'Alfons de Ciutat i l'Inquense, reforçat per dos estrangers, les se daren a té qui té, quedant cero a cero.

El president, D. Antoni Prat Palliser, ens hi ha convidat i en restam agraïts.

—No se pot dir ara que no hagi divertiments. Avui hem tengut: Festa de la bandereta, vàries partides de futbol, dos cinemes que funcionen, títeres a la plaça de braus, sextets que toquen a distintes societats, música an el passeig, balls de sala i bulla, i a damunt tot, a l'església del Serral, tot pau i serenitat, Nostramo patent, amb cants de Matines, corona d'alabances, fervorins enlairats d'un orador sagrat, armonies i encens i la bendició amb el Santíssim sobre unes dotzenes de persones que troben ses delícies al peu del Tabernacle i que pregunten (altra cosa no porien fer) al bon Jesús que la bendició se allargui sobre *la ciutat alegre i confiada*.

—El fill Antoni, de nostro amic D. Antoni Vidal, Mestre Nacional de Pollensa, que e-hu va esser molts anys d'Inca, ha estat ferit al darrer combat de l'Àfrica.

Desitjam son aviat goriment.

—D. Miquel Amengual, missè, ha sigut agraciad pel Rei d'Espanya amb els honors de Jefe Superior de l'Administració Civil.

Que li sia enho, abona.

Dia 13.—A San Francesc es celebra la festa de Sant Antoni de Padua, esplendidament. A les coranhores que s'acaben avui ha predicat Mn. Andreu Servera sobre l'indiferència religiosa en quatre sermons ben afuats. El Rector Mn. Rayó feia la capa a la processó i presidia el Discretori de la Tercera Orde amb el Director Rnt. P. Cerdà.

AJUNTAMENT

En la sessió del 7 de Juny assisteixen els Regidors Bissellach, Duràn, Rayó, Riera i Truyols.

Se presenten vàries demandes de construccions.

Es lletgeix una carta del Capità General, que dóna les gràcies al poble d'Inca per l'homenatge funerari que ha fet al soldat Dalmau.

Altra carta de caràcter particular que diu que l'expedient de l'escola graduada segueix per bones aigues i ja se troba a l'oficina tècnica.

El senyor Riera, com a secretari de la Junta de Sanitat presenta a la aprobació els acorts presos per la mateixa i consisteixen:

A) Que els metjes oficials vagin a les escoles públiques a vacunar els nins i nines.

E) Que una comissió passi una visita als domicilis particulars per veure si tenen focs de in-

feccions.

D) Que en totes les noves construccions es presenti un pla interior per porer examinar, la Junta de Sanitat, les condicions higèniques de basses i comunes.

L'Ajuntament es fa seus aquests acorts.

Els Srs. Riera i Rayó es lamenten de les construccions que se fan a la barriada de la carretera de Seuva, sense subgectar-se el plà del Sr. Matteu en projecte.

Es dóna permís per fer una caseta enmig del camp de D. Josep Fuster per ser de poca importància.

El Batle dóna compte dels treballs fets per comprar una casa del carrer de l'Àngel per fer-hi la carnegeria, propietat de D. Lloaxim Gelabert, per valor de 14.000 pessetes.

Els Srs. Riera i Duràn demanen que quedi demunt la taula per estudiar.

A proposta del Sr. Rayó s'acorda publicar unes fulles amb l'exercici administratiu de l'any 1922.

La Presidencia proposa fer constar en acta el sentiment de la Corporació per l'assassinat del Cadernal Arquebisbe de Saragossa i suspendre la sessió amb senyal de condol.

El Sr. Duràn se adhereix a les paraules del Batle, afegint que l'assassinat del Sr. Soldevila és degut, segurament, a la defensa que ha fet dels drets de la Església, i que, en aquest concepte, merexia els honors de martir de la fè i desitja que aquesta consideració consti a la protesta que se consignarà al llibre d'actes.

Se suspen la sessió per cinc minuts.

Se tracta llargament de si han de donar permisos per edificacions *a priori* mentres venga el pla general, sens que recaigués acord.

FLORS DE ROELLES

Aplec de poesies per Miquel Duràn Seu-rina.—Es troben en venta a les llibreries de Ciutat, en Barcelona: a les d'en Verdager, Rambla del Centre, 5; Casals, carrer del Pí, 5; de La Formiga d'Or, Plaça de Santa Ana, 26.